

3. Орлова Н. Я. Біохімія та фізіологія харчування : навч. посіб. Київ : КНТЕУ, 2008. 281 с.

4. Іванченко Л. В., Кожухар В. Я., Брем В. В. Хімія і технологія води : навч. посіб. Одеса : Екологія, 2017. 210 с.

5. Гомеля М. Д., Твердохліб М. М. Дослідження ефективності очищення води від сполук заліза за допомогою модифікованих фільтрувальних завантажень. *Східно-Європейський журнал передових технологій*. 2016. Т. 2, № 10(80). С. 47-52.

ПОНЯТТЯ ТА ЗМІСТ ЕКСПЕРТНОГО КОНСАЛТИНГУ ЯК ВИДУ ЕКСПЕРТНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

О. О. Горячова,

доцент кафедри товарознавства, біотехнології, експертизи та митної справи, к.т.н., доцент

Н. О. Офіленко,

доцент кафедри товарознавства, біотехнології, експертизи та митної справи, к.с.-г.н., доцент

Вищий навчальний заклад Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі», Україна, м. Полтава

Експертна консалтинг – це вид консультаційних послуг, які мають на увазі рекомендації та розробку рішень по їх реалізації, виключно після проведеної діагностики компанії. При цьому керівництво компанії-замовника забезпечує консультанта тільки необхідною інформацією і доступом до потрібної документації. Для адекватної оцінки ситуації, що склалася і вирішення проблеми – крім інформації, консультанту нічого більше не потрібно.

Розрізняють три основних моделі консалтингу: експертний консалтинг (відповідь на питання «Що робити?»); проектний консалтинг (відповідь на питання «Як вирішити проблему?»); процесний консалтинг (відповідь на питання «Як підвищити ефективність процесів діяльності організації?»).

В найменшій мірі участь замовника в роботі консультанту відбувається при експертному консалтингу. Даний вид консалтингу передбачає, що консультант виступає в ролі експерта, який відповідає на питання клієнта без детального аналізу особливостей підприємства клієнта, його оточення і внутрішніх проблем. Сила експерта, його перевага перед клієнтом складається в вузькій спеціалізації, яка змушує його бути поінформованим про останні науково-технічні досягнення в своїй предметній області, стан відповідної ніші ринку, законодавчих і нормативних актах і т.п.

Консультантом, як правило, є вузький фахівець (юрист, фахівець із зовнішньоекономічних в'язків, маркетингу, реструктуризації підприємства, технічний фахівець відповідної предметної області і т.п.). Типовим прикладом

експертного консалтингу є консультації юристів, експертів в тому числі і з питань повсякденному житті.

Даний вид консалтингу будується за принципом «питання-відповідь». Його перевагою для клієнта є відсутність необхідності передачі консультанту інформації, що не має прямого відношення до розв'язуваної проблеми. Ця обставина може стати істотним, якщо компанія клієнта володіє будь-якими технічними або організаційними know-how, які слід зберігати в таємниці для забезпечення конкурентної переваги.

Основним недоліком даного виду консалтингу є те, що консультант не несе практично ніякої відповідальності за якість наданої послуги: проблему формулює клієнт, схему вирішення проблеми пропонує консультант, а рішення проблеми (і відповідальність за це!) надається клієнтові. Якість кожного з етапів консультування в даному випадку практично повністю визначається компетентністю консультанта, тому вибір консультанта – надзвичайно важливе й відповідальне завдання.

Експертний консалтинг як вид фахової діяльності широко застосовується в різноманітних сферах народного господарства. За спільністю задач, об'єкта (предмета) та методик дослідження розрізняють його види: товарознавчий, технологічний, юридичний, судовий, екологічний, інженерно-технічний, економічний (бухгалтерський, фінансовий), біологічний, патентознавчий, мистецтвознавчий, психофізіологічний.

Товарний експертний консалтинг здійснюється з урахуванням номенклатури вимог, використаних для експертної оцінки і поділяється на наступні групи: товарознавчий (кількості, якості, комплектності товару); санітарно-гігієнічний (відповідність гігієнічним вимогам); ветеринарний (ветеринарну нешкідливість товару); екологічний (нешкідливість товару для зовнішнього довкілля).

У залежності від напрямів досліджень, які здійснюються з урахуванням вимог, використаних для експертної оцінки конкретного товару, товарознавча експертиза класифікується на наступні різновиди: експертиза кількості товару; експертиза якості товару; експертиза комплектності товару; експертиза споживчих властивостей товару; експертиза новизни товару; експертиза походження товару; експертиза нормативної бази на товари (нормативної документації); ідентифікація виду чи різновиду товару; експертизи вартості (ціни) товару та ступеня її зниження; експертиза рівня якості товару та ступеня його зниження; експертиза відповідності коду товару ТН ЗЕД; експертиза відповідності товару певній системі сертифікації; експертиза оптимальності структури асортименту товарів; експертиза конкурентоспроможності товару.

Різновиди експертного консалтингу визначаються поставленими метою і завданнями. Специфічні особливості окремих різновидів мають вирішальний вплив на формування підходів до проведення експертизи, використання методик та методів досліджень, порядку оформлення результатів.

Експертне консультування для окремих груп товарів має свої специфічні

особливості, обумовлені використанням сировини, матеріалів, технологією виготовлення, оздоблення і заключної обробки. Для її проведення розроблені і використовуються методики проведення експертизи в розрізі окремих груп. Для оцінки показників якості використовуються органолептичні, експертні і лабораторні методи дослідження, в т. ч. фізико-хімічні, мікробіологічні, механічні, мікроскопія, характерні для певних груп товарів, які передбачені стандартами або технічними умовами контрактів.

Список використаних інформаційних джерел

1. Экспертный консалтинг [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://fs-audit.ru/postroenie-struktury-biznesa/ekspertnyu-konsalting/>
2. Консалтингові послуги [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://a2k.ua/ua/consulting-services/>
3. Коломієць Т.М., Притульська Н.В., Романенко О.Л. Експертиза товарів: Підручник. – К.: КНТЕУ, 2001. – 274 с.

ТЕОРЕТИЧНІ ТА МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ СУДОВОЇ ТОВАРОЗНАВЧОЇ ЕКСПЕРТИЗИ

О. С. Донцова,

завідувач сектору товарознавчих досліджень лабораторії товарознавчих досліджень та досліджень об'єктів інтелектуальної власності
<https://orcid.org/0000-0002-4828-5450>

О. О. Михальський,

завідувач лабораторії товарознавчих досліджень та досліджень об'єктів інтелектуальної власності, к.ю.н.
<https://orcid.org/0000-0002-4551-4043>

Г. А. Сич,

науковий співробітник лабораторії товарознавчих досліджень та досліджень об'єктів інтелектуальної власності
Харківський науково-дослідний інститут судових експертиз
ім. Засл. проф. М.С. Бокаріуса, Україна, м. Харків
<https://orcid.org/0000-0002-7915-3506>

Проблемні питання теоретичного та методичного регулювання товарознавчих експертиз завжди виникали внаслідок проведення навчальних та освітніх реформ; економічної, соціальної політичної, правової трансформації, яка до цього часу відбувається в країні та впливає на характерні ознаки сучасної судової товарознавчої експертизи. Специфіка товарознавчих досліджень з кінця 90-х рр. ХХ ст. постійно змінюється, оскільки в умовах розвитку ринкових відносин характер злочинів має інші відмінні ознаки, асортимент товару швидко оновлюється, з'являються нові сировинні матеріали, не завжди нешкідливі для здоров'я людини, і засоби їхнього опрацювання зокрема, переобладнуються підприємства для здійснення пов'язаних з цим